Սագոբեսի, Մոխունցեսի Մ., Բաքուչ-օղլի, Դոլոգանի, Ջինկաձէ, Կապնիս-Թավա եւ Կիբէ տուներեր համանուն գեղերից, որոնք ոռոգում են այս գեղերը իրանց պարագաներով. ձախից ընդունում է Խոխնա, Բզուբզուս, Ուչխոտ, Մահլագանի եւ Մելիսի տուները եւ Խերտվիսի մօտ խառնուում

Ընդվինում, Խատիլարում, Մուրղուլում, Մաճիխելում եւ Ալքարայում։ Հետեւարար զարգացած էին ագարակները Տայքում-Ճորոխի վերին վտակների շուրջը. նոյնը կատարուել է ստորին վտակների ափերում։ Հետեւարար քաղաքակրթութիւնը Հելլէնական եւ Հռոմէական-latifundaի հաւասար զարգացել է Ճորոխի աւազանում ծայրէ ծայր եւ գլորուել է միաժամանակ։ Ինչպէս ագարակները, նոյնպէս ամրոցները, բերդերը, դղեակները ու տաճարները եւ ուրիշ կերտուածներ աստիճանաբար զարգարել, բարձրացել եւ գլորուել են միաժամանակ ամբողջ Ճորոխի աւազանում. ոչ մի գաւառ միւսից ետ չի մնացել։

Ալքարայի ամրոցների եւ տաճարների շինութիւնների աւերակները միանման են Ճորոխի աւազանի միւս գաւառների կործանուածներին, միայն կրօնամոլների աւերածները այստեղ աւելի խիստ է նկատելի։ Ագարակների այնքան մեծ թիւ կայ Ճորոխի աւազանում, որ սարսռուած խուզարկուն քննում է դրանք եւ հասնում է այն եզրակացութեան, որ բոլորն էլ զարգացել են, բարձրացել միաժամանակ Հռոմի եւ Հելլադայի ագարակների բարձրացման շրջանում, երբ իշխան-կալուածատէրերը աքնում էին Հռոմէական Պատրիկներին ընդօրինակել եւ նրանց նման ստրուկների ձեռքով մշակուած սեփական կալուածների տիրել։ Ճորոխի աւազանում գտնուած յատուկ ձիթենիների պարտէզները, խաղողի այգեստանները, պտղատու ծառերի պարտէզները, ընկուզոցները, կաղինոցները, նշոցները ստիպում են մտածելու, որ դրանք ընդօրինակուած են Յունաստանի եւ Իտալիայի latifundaներից։